

מדרשיהוידע כהן מסכת בלה תכשיטי כלה

הקורא פסוק • כנסהדרין ק"א הובא
 ג"כ ברייתא זאת רק בלשון
 אחר קצת וז"ל ת"ר הקורא פסוק של
 שיר השירי ועושה אותו כמיןזמר והקור'
 פסוק כבית משתאו'
 בלא זמנו מביא רעה
 לעול' מפני שהתור'
 כו' א"ל כתיבשעה
 שאוכלים ושתי' כמה
 יתעסקו א"ל רבש"ע
 אם בעלי מקרא הם
 יעסקו בהנ"ך אם
 בעלי משנ'הם יעסקו
 במשנה ובהלכות
 ובאגדות ואם בעלי

ת"ם דאמח בנות עמי הארץ
השתתח בכלה כשותה בוג' •
ועוד אמרו כל המקבל כוס מיד
כל הדשותהו אילול חלק לעול'
הבא הקור' פסוק מישיר השייר'
ועשאו כמין זמר וכן הקורא
פסוק מד"ת בבית המשתאות
שלא בזמנו מביא

מלמדה מפלות וא"כ
 אינה יודעת איך
 להחנהג בד"א עם
 הכריו' ויהי' רק לשם
 מצוה : ככלה •
 במכרותה עם הכלה:
 ועוד אמרו פי' נוסף
 על זה אמרו לא דיי
 דהוי כשותה בזונה
 לא אף חלק לעו"הב
 ג"כ אין לו : כמין

זמר • שקורא אותה כנגינה אחרת ועושה
 אותה כמיןשיר ואע"פ ששיר השירים הו'
 ועיקרו שיר אסור לעשותו כמיןשיר אלא
 כקריאתו : שלא בזמנו • במיטב על יינו
 ועושה כמיקומיו בדברי תורה וקורא
 פסוקי' בקול רם לשחק בהם בני המשחה
 אבל אמרו בזמנו על המשחה כגון שהו"י ט'
 ונטל כוס בידו ואומ' פליו דברי הגד'
 ופסוקי' מענינו של יום מביא טובה
 לעולם : מביא

ש"ס הןיעסקו בהלכו' הפסח כו' חג כמג
 העיד רשב"א משום רשב"ה כל כו' מה
 טוב ע"ש בפירש"י וכהנ המהרש"א ז"ל
 בת"א הקורא כו' שיר השירים כו' לפי
 שהספר נקרא שיר השירים ומדבר במשל
 ומליצה יחשוב המסורר לעשותו כמיןזמר
 ושיר בעלמא והקורא כו' משתאות כו'
 היינו במשתאות ושמהו' רשות בכל השנה
 שאותן שמחות גופן של איסור הן לאפוקי
 משתאות ושמות הןשל מצוה בזמנ' כגון
 פסח כו' ואמר שמביא רעה לעולם כו'

ולא הביא ראיה לזה אבל סמך אהיפך דאמר לקמן בזמנו מביא טובה לעולם
 כו' וא"ל בתי' בשעה שאוכלים כו' גם בלא שמחה בכל השנה כמה יתעבוקו א"ל רבש"ע
 כו' יהי' להם עסק בהם כעוסק בתורה ולא כעוסק בשיר וזמר כדאמרי' גמרא גמור
 זמורתא מהא כו' ודבר בעתו ר"ל דבר של תורה בעתו דהיינו פסח כו' שהוא שמחה של
 מצוה מה טובה מביא לעול' עכ"ל יז"ל המג"א סי' תק"ס ס"ק יוד כה' בליקוטי מהרי"ל
 שלא כדןהוא שמסוררין במשחה אודך ד' כי עניתינו כו' אז החורה חוגרת שק ואומרת
 עשאוני בניך כזמר כו' עכ"ל • ועיי' בסוטה ל"ה שנגש דוד הע"ה על שקרא לדברי
 הורה ומירות • מזה נוכל ללמוד עונשן של הפוערים פיהם לכליחוק ואומרים שיש
 ללמוד סדר הימים של אומות העולם כי ע"י זה נביןכדר המעשיות בתורהינו הקדוש'
 דבלא"ה הוי כחלוס בלא פתרון יפסרח לפומייהו ספדי חורה עליהןכי חוללה הפארחך
 למרשעיקר כוונת התורה לסיפור המעשה וצריכים להקדים לה כפרי האומות
 חלילה לומר כן כי התורה מחומה נחנה ואינה חסירה כלום יסנף עצמו וילמוד
 ססרי הקודש אז יפין תורתו' תמימה ויאירו עיניו כי היא מליאה אורות :

מביא

תכשיטי כלה מסכת כלה מדרש יהודע כהן ד

מביא מבול • פי' ראוי הוא שנעוזה יבא
 מבול לעולם : עשאוני בניך • כשמחך
 רשות שלהם : ככנור • הוא כלי שיר
 שמנגנים בהם העכו"ם כשמחמם : מה
 יהיו עושים • נמה

מביא מבול לעולם מפני
 שהתורה חונרת שקועומרת
 לפני הקב"ה ואומרת רבש"ע
 עשאוני בניך ככינור המנגנים
 בו לצים א"ל בתי בשעה שהן
 שמחים מה יהיו עושים אמר'לו
 רבש"ע אם ת"ח יעסוק בחורה
 ובליםרד ובמעשי טובי ובאגרו'
 ובעלי מקר' במקר' ובעלי משנ'
 במשנ' בהלכו' חפסח בפסח
 ושל עצר' בעצר' ושל חג בחג •
 העידר"ש ואמר כל הקור' פסוק
 בזמנו מביא טובה לעול' יודבר
 בעתו מה טוב • המשגר

יתעסקו : יעסוק
 בחורה • יכו' להם
 עסק בחורה ולא
 כעוסק בשיר וזמר :
 ובעלי מקרא כו" כל
 אחד יעסוק כפי
 יכולתו אם אינו מנין
 רק מקרא יעסוק
 במקרא ואם מנין
 יוהר יעסוק כפי
 השגתו : בזמנו •
 דהיינו של פסח
 בפסח כו' : ודבר •
 ר"ל דבר של תורה :
 בעתו דהיינו של
 פסח בפסח שהוא

שחחה של מצוה : מה טוב • מביא לעול' :
 וחלל הן אהה שומע לאו שאם קורא
 כפסוק בבית משתאו' שלא בזמנו שיגרום
 רעה ח"ו לכן לא יפה עושים האנשים
 כמתאספים יחד לשמוע חזן או משורר
 בבתיים ולפעמי' להנעים הנגינה משורר
 איזה מוזמר או סיוט ובפרט אם שותים
 או ציין עליהם נאחד בשיר לא ישחו יין
 ולפעמים נא מרעה א רעה לשורר מעניני
 ספל' ומוצי' שם שמי' לבעל' ח"ו המשגר

וכברכת המזון כו' יוצאין ידי חובתן כו'
 ח"מ לא נתיישבה דעהי בפסק הזה כו'
 דוודאיר' שכו' לאו ברשיעי עסקינן שאין
 מצרכין ברכת המזון שהוא מ"ע מן החמור'
 ומילי דאבות מילי דחסידות נינהו כו'
 ולשון רש"י ורגילין ב"א לפטור עצמן
 בברכת המזון ע"כ ובשל"ה ז"ל האריך
 בזה אם יוצאין ידי חובתן בקריאת מוזמר
 הביא דברי ר"ח ז"ל כת' בעל ר"ח בשם
 החסיד הר"ר יוסף יענץ במשנ' ג' שאכלו
 עלשלחן א' וז"ל ורשכ"ס ז"ל פי' פחה

הכתוב בחובת וסיים בשולחן לומר שזמן שנה"מ קיים אדם מתכפר ע"י הקרבנות
 ושיר הלוי עכשיו במקום הקרבן מאכל לעניים ובמקום השיר מדבר בד' תו"ש
 נהגים ושורר המזורים או פזמונים אחר הסעודה ומהג יפה הוא להפטר מן
 העונש אבל עיקור הדיבור הוא ממש לומר איזה דין או חידוש או פסוק או הגדה כי
 ג' חלוקות הן נדיקים במזורים הא דאמרן בינוני' המוזמר רשעים ולא כלום עכ"ל
 והאריך שם בשל"ה להביא ראיות שאין יוצאין בהמ"ז רק בד"ת • ולע"ד מהברייתא
 דהבא ג"כ קצת ראיי' שהעיקר יכו' בד"ת מתח ובפרט לפי הנוסחא שהבאתי לעיל
 נשעה שהן אוכלין וכפי' המהרש"א גם בלא שמחה והברייתא מחלקת בעסק לכחות
 נ"א לכ"א כפי יכולתו ולא אמרה כחם יעסקו בחורה וכו' לא אלא וודאי להורות לך
 שאין יוצאין רק כל אחד כפי השגתו :